

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

A BOTTYÁN 9. B OSZTÁLYÁNAK TÉNYFELTÁRÓ HÍRLAPJA THÉBÁBÓL

Fohász az igazság megtalálásáért

LPJ

Ó, nagy istenek, ott fenn az Olümposz ködbe vesző csúcsain! Látjátok-e a Théba városának falai között áramló szenvedést? Érzitek-e a kiömlő vér keltette fájdalmat? Mikor veszitek le az átkot e nemes város lakóiról? Meddig kell még szörnyű büntetéseitektől rettegniük?

Théba lakosai nyugalomra vágnak. Nem akarnak több irtóztató vérfertőzést, testvérgyilkosságot, zsarnokságot.

Sok szóbeszéd járja a város utcáit, a tettek, az indokok, a következmények nem tisztázottak. Ezért újságunk megkísérli kideríteni az igazságot. Megkérdeztük a szemtanúkat és a történetek résztvevőit, újraalkottuk a múltat. Ríportereink az embert keresték az isteni akarat kényszerítő erői között. Az embert, akinél nincs csodálatosabb, esendőbb, izgalmasabb.

A történetek megítélését önökre, olvasókra bízunk, és minden thébai polgárt arra kérünk, áldozati ajándékaival esdekелjen a halhatatlan olümposzi istenekhez, hogy vegyék le végre az átkot szeretett városunkról.

PATARCSITY VIKTÓRIA
HOMOKI ZSIGMOND

EGY BÁTOR NŐ ANIMÁCIÓN

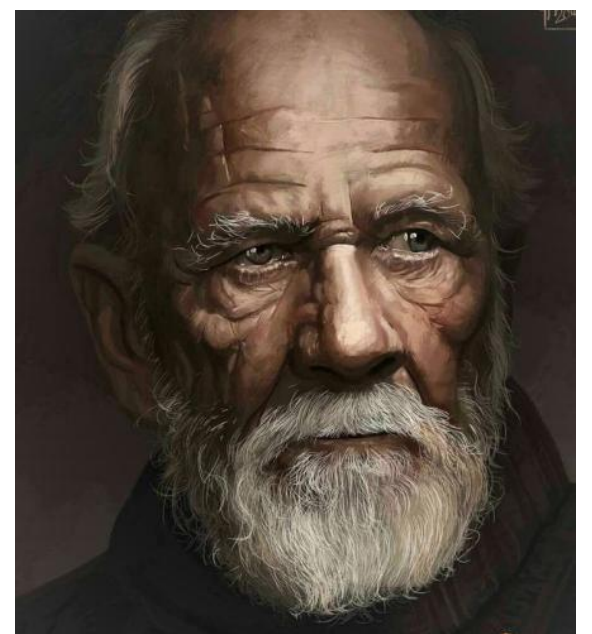

Az Olümposz csúcsát felhők takarják el az ember elől – talán az igazságot is fenn kell keresnünk?

Kétségek között

JUHÁSZ VIKTOR

Városunk egyik legtekintélyesebb bölcse, a városi tanács tagja nyilatkozott újságunknak

Végig figyeltem a király uralkodását, és mondhatom, lenne pár döntés, amit nem így tettem volna. Nem értek egyet a döntéseivel, a hatalmát fontosabbnak tartotta, mint a családját. Én tulajdonképpen Antigonéval értek egyet, a család az egyik legfontosabb dolog. Az élete árán is, de véghez vitte a tiltott temetést. Erre szoktam mondani, sok van, mi csodálatos, de az embernél nincs semmi csodálatosabb. Lehet, hogy valami megtorlást érdemelt volna Polüneikész, de a testvére ugyanúgy benne volt a dologban. Sajnálom Antigonét, azt szokták mondani: jótett helyébe, jót várj. Ő semmi jót nem várhatott. Szerintem az egész probléma akkor indult, amikor Eteoklész nem adta át fivérének a trónt. Jaj, Zeusz szakállára, ha ezek az Oidipusz-sarjak, Théba egykori királyai nem lettek volna ilyen féltékenyek, akkor lehet ez az egész meg se történt volna!

AZ IGAZSÁG NYOMÁBAN AZ UTOLSÓ SZÓ JOGÁN

Teljes terjedelemben közöljük azt az interjút, amit a THTV riportere, Kis Dominik készített Antigonával a sziklabörtönben, önként vállalt halála előtt néhány órával.

-Köszöntöm kedves nézőinket, itt a Théba Televíziónál! A mai nap egy különleges személyt fogunk meginterjúvolni, nem mást, mint Antigonét. Meglátogatjuk a sziklabörtönben és pár kérdést teszünk fel neki.

-Pár perccel később-

- Nos, meg is érkeztünk a helyszínre, látjuk a célszemélyt.

-Antigoné, élő adásban van. Megtenné, hogy üdvözli a nézőket?

-Természetesen. Jó napot kívánok mindenkinek! Köszönöm szépen, hogy meglátogattak. Mégis mi célból vannak önök itt most?

-Néhány kérdést szeretnék feltenni Kreóonnal, a helyzettel és önnel kapcsolatban.

-Értem. Mi lenne az első kérdése?

-Először is mi a véleménye a jelenlegi királyról?

-Remek kérdés. Amikor kijelentette, hogy ő egy vasmarkú, határozott ember, aki alkalmas Théba vezetésére, megcsillant a szememben a remény. Ezután jött csak a feketelevés. Bejelentette, hogy a testvéremet, Polüneikészt tilos eltemetni. Ezzel az egy mondattal megutáltatta magát velem.

-Megértem, hogy miért gondolja ezt. De azzal tisztában van, hogy a bátyja miket tett, és hogy lázadónak titulálták?

-Igen, tisztában vagyok vele. Szerintem tetteinek ellenére is megérdemli, hogy békében nyugodhasson.

-Rendben, akkor a következő kérdés: Ön szerint megérdemelte, hogy börtönbe zárják?

-Mikor törvényt szegtem, tisztában voltam a következményekkel, ezért egyrészt megérdemeltem. Ellenben engem csak a testvérem lelkének jólléte izgatott, amiért bármit képes lettem volna elkövetni. A másik szempontból, pedig szerintem nem szolgáltam rá, mivel „semmi rosszat” nem tettem. Ha Kreón a helyemben lett volna, kíváncsi lennék, hogy ő mihez folyamodott volna.

-Rendkívül érdekes válasz. Végül az utolsó kérdés: Mit gondol, hogyan fog végződni ez az egész?

-Hogy hogyan fog végződni? Hmm, ezen még nem gondolkoztam el. Leginkább azt szeretném, hogy királyunk eltörölje ezt a szabályt, miszerint tilos Polüneikészt eltemetni, és megengedné, még ha nem is én tenném meg, hogy drága testvéremet eltemessék. Hogyha ez megtörténne, akkor számomra az is megfelelő lenne, ha életem hátra levő részét ebben a börtönben kéne leélnem.

-Köszönöm szépen, hogy részt vett az interjúnkon, és remélem, hogy valóra válik a kívánsága.

-Én köszönöm, hogy részese lehettem ennek az eseménynek.

SZEMTANÚ

A zsarnokság mély sebet ejt a lelkekben

Eltűnt a mosoly

SZABÓ MÁTÉ

A tragédiák után minden csendes volt. Ám nem az utcán, nem a házakban, hanem a fejekben. Senki nem tudta, még senki gondolni sem mert a károkra, amelyek szeretett városunkat sújtották.

Egy egyszerű palotaőr vagyok, s amit látok, hallok nap mint nap, nem gyenge füleknek való. Kiképeztek a hallgatásra, a vérembe beleivódott a könyörtelenség, ám senki sem tudja, mit érzek legbelül.

Ezért is ért váratlan meglepetésként, mikor a thébai hírmondók érdeklődtek véleményem felől: mit gondolok az eseményekről s azokról, kiket ártalmas károk belerángattak és kényszerítettek megvetendő bűnökre. Zeuszra, nekem a szabad beszéd nem megengedett. Ha megtudnák társaim, mindenféle gúnyolódás tárgya lennék, s büntetésből legalább egy hónapot a börtönben kéne eltöltenem.

Elküldtem hát a hírmondót, de mindhiába. Pár nappal később kezdtem el kérdésen gondolkodni. Nem sok olyan dolog történt velem, ami szívemet heves dobogásra készíti.

Szerény eddigi életem során nem féltem úgy, mint amikor Kreón elé térdeltem a palota kövén. Fáradt hangom halkan zengett, mégis minden levegővételemet lehetett hallani, kétszer is visszhangzott a teremben az erőtlén hangom. Erős, magabiztos külső mögött fáradt voltam a sok harctól és gyűlölettől. Tudtam, a hírvivőket sosem fogadják örömmel, mégis elmondtam azt a két mondatot, amit útközben gyakoroltam.

Kreón rettentő haragját megértettem, király léte és parancsa ellen lázadt Antigoné. Ám ez nem jelentette azt, hogy egyet is értek vele. Amit nem mondtam el, de kikívánczolt ajkamból, hogy Kreón soha nem lesz isten, s nem is fogadnak be maguk közé az istenek.

A háborúban sokan elestek, két oldal harcolt egyvalamiért: a maguk igazáért. S midőn a két testvér egymás ellen fordult, úgy tűnt, a világ kifordul magából.

Antigoné bűne nem volt megbocsáthatatlan: ezt vallom lelkem eldugott részében, melyet nem sok ember ismer. Minden valamire való testvér eltemette volna testvérét, még ha halállal is lakol érte. Tudomásom szerint az emberek a városban félnek. Félnek, rettegnek, s örülnek Kreón fájdalomának. Hullott a könny sok thébai szeméből, amikor megtudták, hogy a királyné s Haimón megtért a Hádészba. Az én szemem is el nem apadó patakká változott, látva minden kint, amely befeketítette városunkat.

Nevető embert rég nem láttam már városomban. Kreón királyunkat nem tudom sajnálni, nincs bennem már érzélem iránta.

Bűnhődjék, aki oly hiú volt, hogy az istenek fölé képzelte magát, és bűnhődjék az is, aki tétlenül végignézte az egészet.

Ám mégsem mondom, hogy gyűlölök mindent és mindenkit, aki rosszat tett a városommal, hiszen „gyűlölni nem születtem én, csak szeretni.”

JUHÁSZ VIKTOR

KI A SZÓSZEGŐ?

SZEMTANÚ

Az őrszolgálat egyik tagja mesélte a piacon

SCHMETZ OLIVÉR

Én tudom a legközelebről, a leghitelesebb forrásból elmesélni a történeteket. Akár hiszik, akár nem, én is a részesük voltam. Én voltam az ör. Én vittem a híreket a palotába. Legutóbb Kreón királynak vittem a hírt. Egy súlyos hírt. Amikor odaértem, éppen arról beszélt, hogy nem lehet eltemetni Polüneikészt. Kreón jól irányította Théba városát. Mint erőskezű király, a város érdekeit tartotta szem előtt. A feladatom az lett, hogy keressem meg, és vigyem elé Antigonét, amiért ellene szegült. Antigoné el akarta temetni Polüneikészt, el is temette. Nem értettem egyet a királyunkkal. Antigonénak adtam az igazat. Én is íratlan isteni törvényként kezeltem, hogy a halottainkat el kell temetnünk. Én egyáltalán nem akartam, hogy bármi baja essen Antigonénak. De nem mondhattam nemet Kreónnak, hisz ez volt a munkám. Kreón halálra ítélte Antigonét. Kreón fia persze próbálkozott, hogy rávegye apját, hogy ne ölje meg a jegyesét. De nem tudta meggyőzni erről, mivel Kreón hajthatatlan volt. Én kísértem el Antigonét a sziklabarlangba, ahová Kreón száműzte. Nagy szomorúsággal érintett, amikor megtudtam, hogy Antigoné felakasztotta magát. Théba egy ártatlan, jóakarátú fiatal leányt veszített el. Ezt az utolsó mondata is alátámasztja, amit saját fülemmel hallottam: „ Gyűlölni nem születtem én, szeretni csak.”

AHOGY ÉN LÁTTAM

A KÉT FIVÉR HALÁLA

MATULA BÁLINT

SZEMTANÚ

Hogyan váltam kitesztottá hű szolgából?

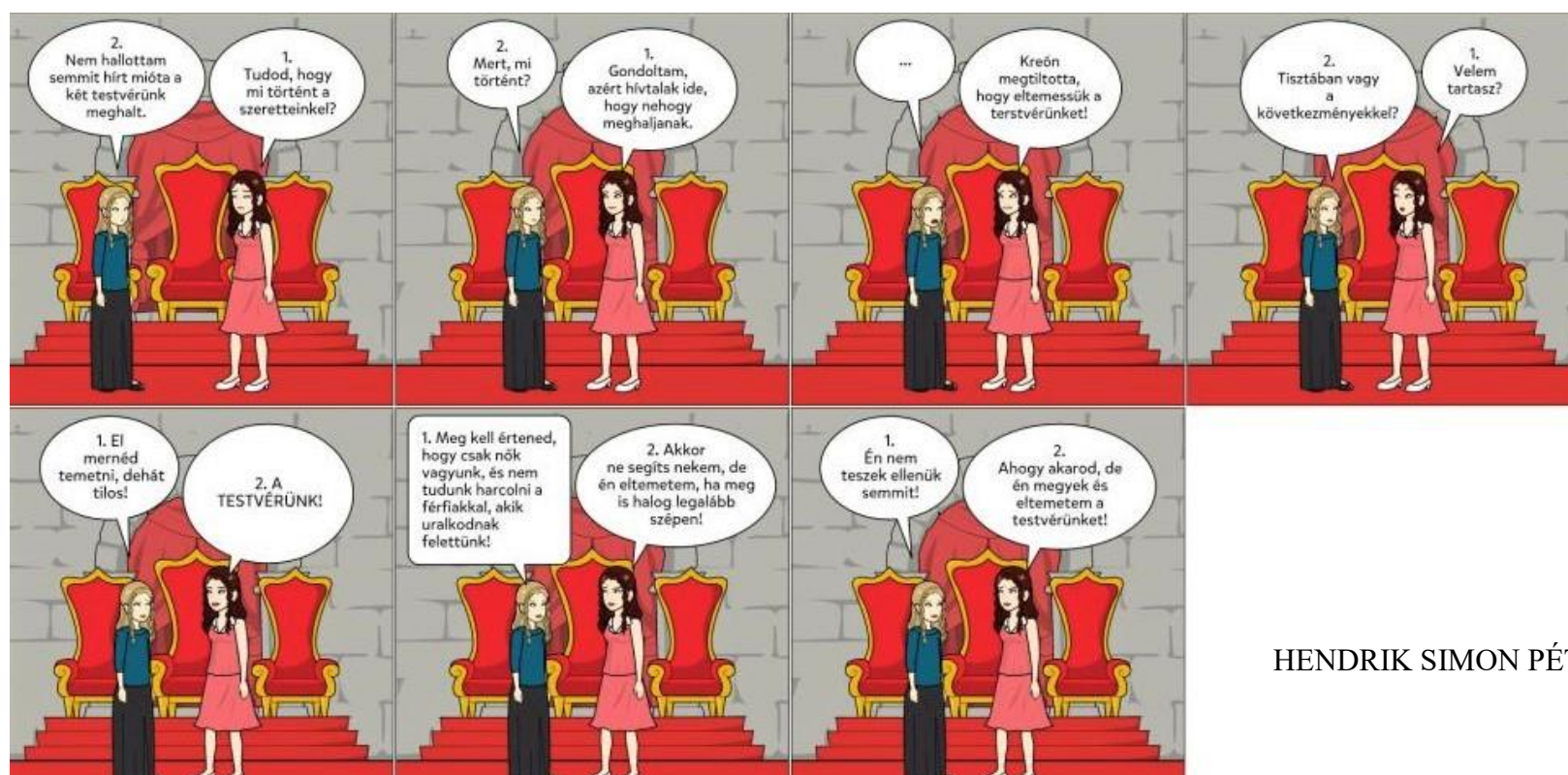
DOMBI ÁDÁM

Felfoghatatlan. Vajon mit tehattunk, hogy ennyi átokkal sújtottak minket a nagy olümposziak. Én voltam az, ki elfogta Antigonét, nem volt ő bűnös, az isteni törvény feljebb való, mint holmi halandó királyé, és ráadásul milyen testvér az, ki nem temeti el elhalt rokonát? A testvéri szeretet motiválta őt, nem az, hogy csak rendet bontson. De nem tehettem mást, Kreónnak kellett engedelmessé válnom. Antigoné csak azt akarta, hogy lejusson Hádészba elhullott testvére lelke. De Kreón el akarta venni tőle a halál nyugalmát.

Kreón uralma első napján megígérte, hogy jó király lesz, hogy tesz róla, ne legyen még több tragédia. Hiszen annyit szenvedtünk már,

szfinx, járványok, vérfertőző király. De nem így tett, egy zsarnok volt ő, szörnyűséges zsarnok. Amikor megpróbálták rávenni, hogy kegyelmezzen Antigonének, ezt felelte ő: „A nép hazugságon ne fogjon engemet, Inkább haljon meg ő. Zeust, törzse istenét Hívhatja már. Ha túrók, azt, hogy egy rokon a rendet bontsa, mit mer az, ki távol áll?” Ezután Haimón, a király fia elment Antigonéhoz, a szerelméhez sziklabörtönébe, ahol ő jogtalanul raboskodott. De a királyfi elkésett már. Antigonének már vége volt. Egy sállal felakasztotta magát. A királyfi ezután öngyilkos lett. Egy vak jós próbálta figyelmeztetni Kreónt, hogy borzasztó dolgok történnek majd, de süket fülekre talált. Meghallván fia sorsát, a királyné is véget vetett az életének. Ó, nagy igazságos Zeus! még a feleségét is elvette zsarnok urunknak.

Ezután a király asszonya és gyereke nélkül maradt. Így jár az, aki szembe megy a dicső olümposzi istenek ősi törvényével. Ha Kreón engedte volna, hogy eltemessék Antigoné bátyját, akkor ez a sok szörnyűség mind elkerülhető lett volna, de a zsarnok azt akarta, hogy szigorú királynak lássák. Sajnálom Haimónt és Antigoné kedvesét, ők jó emberek voltak, akik a jó ügyért haltak meg. Nem tudom hogyan tovább, egész életemet a király szolgálatára szántam. De ezek után nem maradhatok itt Théba városában. Mivel én voltam az, ki elfogta a bátor Antigonét, így ezért lakolni fogok, vagy a zsarnok ütteti le a fejem, vagy a nép haragja sújt le rám, de ennek nincs már jelentősége: vár már, ó nagy Hádész, lent az alvilágban, az én utam hamarosan véget ér ebben a világban.

HENDRIK SIMON PÉTER

Az utca emberének véleménye

SINKA SAROLTA KIRA

Riportot készítettünk a thébai lakosokkal, hogy mi a véleményünk Kreónról, Antigoné tettéről és arról, hogy milyen most a városban élni. Pár embert megállítottunk a város utcáin.

Egy hölgyet kérdeztünk meg, hogy mi a véleménye a kialakult helyzetről, hogyan viszonyul Kreón király törvényeihez:

-Kellemes csalódás volt számomra – más nevében nem beszélhetek, nem tudom, ki hogyan viszonyul a történésekhez -, hogy

betartotta a törvényt, és az előírt szabályok szerint cselekedett a férfi eltemetése ügyében. Bár teljes mértékben szomorú dolog, ami Antigonéval történt, és valahol mélyen Kreón is megérti a tettet, ahogyan mi is, mégis kellemes érzés belegondolni, hogy van egy erőskezü uralkodónk, aki nem helyez semmit a város érdekei elé, még a családját sem. Tehát én semlegesem állok a dologhoz, elfogadom az isteni hatalommal rendelkező Kreónt és tisztelem.

Az Antigonét elfogó férfi egyik barátját szólítottuk meg:

-Büszke vagyok a barátomra, hogy sikerrel járt. Elmesélte, mennyire fájdalmas volt, hogy a hölgygel kellett Kreón szemébe nézni és elmondani: Ő volt az elkövető. Tisztelem uralkodónkat, és kiállok mellette, bármilyen veszély fenyegetsen minket. Egyetérték a tettel. Az unkahúga törvényt szegett, bűnhődnie kellett érte! Hisz felségárulás volt a részéről, mikor eltemette atyafiát. Most pedig ha megbocsátanak...

ADALÉKOK

Milyen mély az igaz barát gyásza?

ZAVARKÓ LEVENTE

Szegény Haimón! Borzalmas volt megtudnom, hogy az egyik legrégebbi barátom elhunyt. Gyermekkoromtól kezdve ismertem. Haimón mindig a becsület embere volt. Emlékszem annak idején, mikor még az apja nem került trónra, Kreón mindig azt mondta: „Nem szenvedett eleget a thébai nép? Először ott volt az a bolond Lajos! Megölette a saját sarját, csak azért, hogy ő uralkodni tudjon. Utána jött a Szphinx rémuralma, majd Oidipusz hazatért, és feleségül vette a nővéremet. A saját anyját!” A vén Kreón mindig is úgy gondolta, hogy ahhoz, hogy Thébát ne sújtsa több szenvedés, egy igazságos, ám erős kezű embernek kéne uralkodnia. Azokban az időkben én is egyetértettem Kreóonnal. Nekem is elegendő lett abból, hogy folyamatosan büntetik az istenek ezt a népet, mintha valami átok lenne rajtunk. Egy hamis uralkodó, egy szörnyeteg, egy vérfertőzés.....mintha átok sújtaná ezt a népet. Mikor Eteoklész került trónra, én nem bíztam benne. Néhány alkalommal találkoztam Haimón mennyasszonyának testvéreivel. Polüneikész nemesnek tűnt, de én már akkor láttam Eteoklész szemében a becsvágyat, a hiúságot és az önzőséget. Egy évvel később, mikor Eteoklész és Polüneikész is elbukott saját hazájukban a saját

önzőségük miatt, végre egy olyan ember került trónra, akiről tényleg hittem, hogy megválthat minket. Ő volt Kreón. Még mindig emlékszem Kreón szavaira: „A nép hazugságon fogjon engemet, Inkább haljon meg ő, Zeust, törzse istenét Hívhatja már. Ha tűröm, azt, hogy egy rokon, A rendet bontsa, mit mer az, ki távol áll?”. Azt hittem, hogy valami új, valami jobb fog megkezdődni, de tévedtem. Haimón barátom mennyasszonya, Antigoné, királyunk parancsával nem törődve eltemette testvérét. Eleinte királyunkkal értettem egyet, mivel Polüneikész azt kapta, amit megérdemelt, hiszen orvul rátámadt Théba városára, és ez lett a büntetése. Ám később Haimón nyitotta fel a szememet azzal, hogy ellenszegült apjának. Ekkor jobban belegondoltam: Lehet, hogy az istenek azért sújtanak minket mindenféle veszedelemmel, mert nem tiszteljük a hagyományait? Ám mire feleszméltem, hogy rossz oldalon állok, már késő volt. Antigoné meghalt, Haimón emiatt öngyilkos lett, valamint Eurüdiké is követte őket a túlvilágra. A tegnapi történések óta Kreón nem jött ki a nép elé. Egyesek azt mondják, hogy ő is öngyilkosságra készül, egyesek szerint pedig lemond a trónról. De egy biztos, ha megtiltják, hogy Haimónt, Antigonét, vagy az események bármelyik elszenvedőjét eltemessük, én nem fogok tétlenül ülni. Ezt megígérhetem!

A lelkiismeret-furdalás kínjai között

Haimón másik barátjának gondolatait Gunics Bettina Virág vetette papírra.

Haimónt nagyon régóta ismerem, születésünk óta együtt játszottunk. Mindent megbeszéltünk egymással, olyan volt, mintha nem is barátok, hanem már testvérek lettünk volna. Nem tudom felfogni, hogy hogy történhetett ilyen. Felbosszant, hogy Kreón királyunk nem gondolta át, hogy mi történhet akkor, ha egyik családtagja vagy éppen rokona szegi meg a törvényt. Gondolkodni kellett volna, és egy kis ésszerűséget kellett volna keresnie, mielőtt meghozza a törvényt.

A törvény gyorsan körüljár Thébai városán. Haimóonnal éppen kint voltunk egy legelőn a város határában, és onnan néztük a csata helyszínét, maradványait. Borzongató látvány volt látni, hogy az ekkori szép, virágos rétből milyen vérrel borított terület lett. Megrázott maga a helyszín látványa is, de tudtam, hogy erősnek kell lennem. Haimón mellett kellett állnom, és segíteni neki és jegyesének, Antigonénak is. Szegény lánynak már csak Iszméné és mi maradtunk, akikben bízhat. Mindent elvesztett, amihez kötődni tudott, a testvérei közül már csak Iszméné maradt. Nagyon nagy erőre kelt benne a testvéri szeretet, csak ő maradt neki, senki más a családjából.

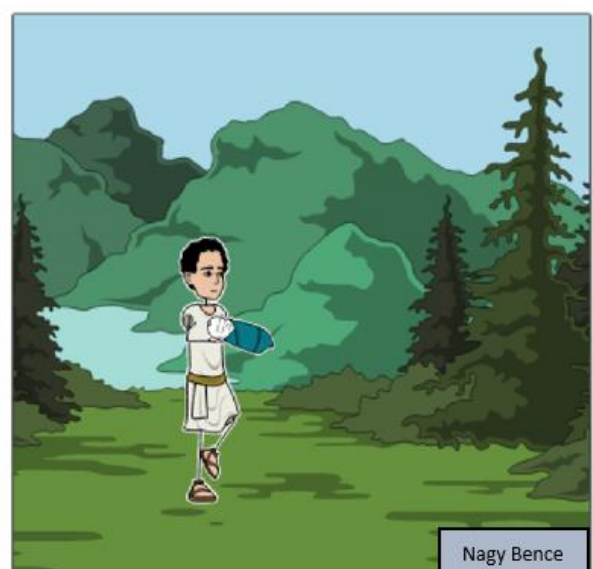
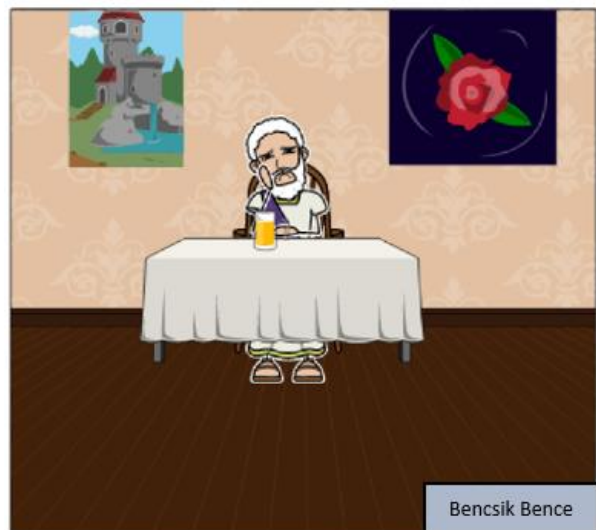
Beszélggettünk Haimón apjáról, Kreóról, a legújabb királyunkról. Reménykedtünk, hogy a harc után kapunk egy kis nyugalmat, amíg minden kedély le tud nyugodni, és higgadtan tudunk beszélni az eseményekről. Mikor mindent kibeszéltünk, és mindenről elmondtuk a saját véleményünket, elindultunk vissza a palotába. Miközben sétáltunk, mindenki különösen viselkedett, mintha lenézően néztek volna, de voltak, akik aggodalommal és megbánással néztek ránk. Nem foglalkoztunk vele, mivel semmiről nem tudtunk, egyikünk sem szeretett ítélni. Nem gyűlölni születtem, csak szeretni és kiállni a szeretteimért. Haimóonnal visszatértünk a palotába, és ami ott fogadott, az mindkettőnet megrázott. Antigoné Kreón királyunk előtt állt, a háta mögött pedig a katonaság, előttük az ör, aki vigyázta Polüneikész holttestét. Nem mentünk közelebb, nem akartunk bajba kerülni, ezért elmentünk Haimón szobájába. Haimón nagyon feldúltnak tűnt, nem tudtam, hogyan lehetne megnyugtatni, ezért csak ötleteket tudtam neki adni. Haimón mérgében elment beszélni az apjával. Amíg ők ketten beszélgettek próbáltam gondolkozni, hogy mi lehet a jó megoldás erre a szörnyű dologra. Nem jutottam előbbre a gondolkodással, mintha egy helyen ragadtam volna és nem tudtam onnan tovább lépni. Elszomorodtam, hogy születésünk óta ismerem, de mégsem tudok neki segíteni, pedig nagyon nagy szüksége lenne rám, mintha két idegen próbált volna egymásnak segíteni, de egyikük sem tud senkiről semmit. Haimón visszatért és még jobban elszomorodott, hogy semmit nem tud tenni az ügy érdekében, hogy jegyese Antigoné életét nem tudja megmenteni. Haimónt magára hagytam, hogy átgondolja mi is történt. Reméltem, nem fog rosszat cselekedni. Féltettem, hogy nincs a cselekedetei mögött gondolatok.

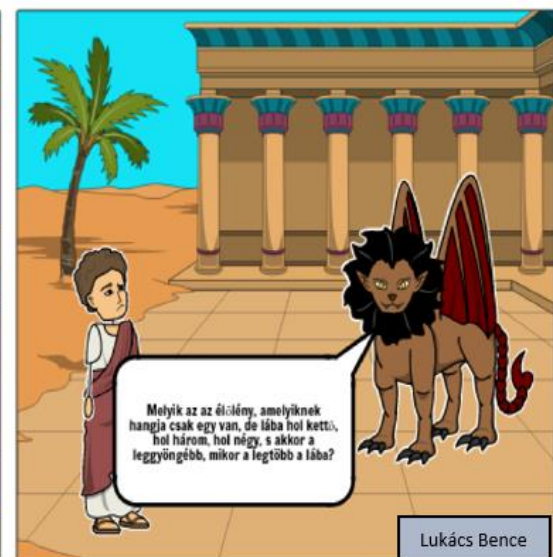
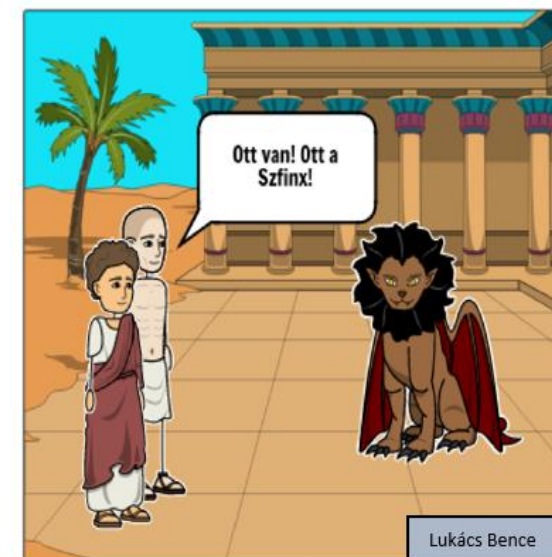
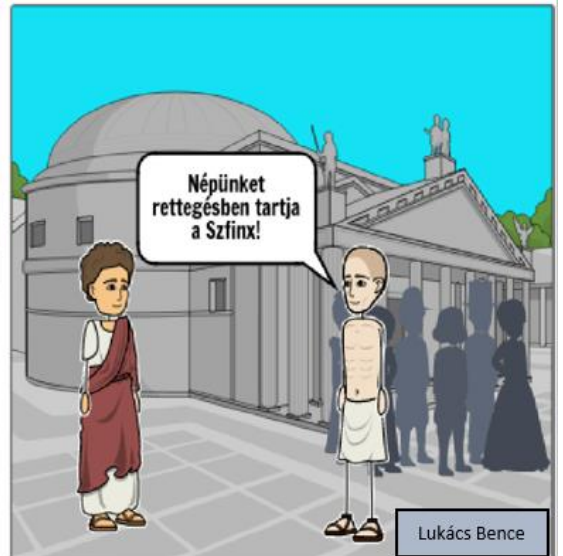
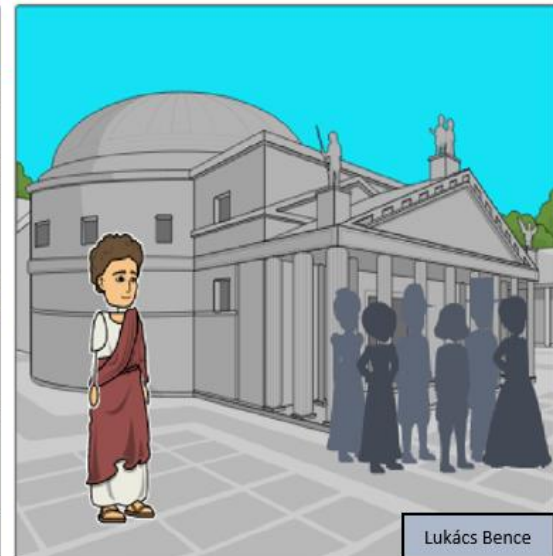
Megkerestem Iszménét reménykedve, hogy ő többet látott, mint mi és elmondja a történeteket. Elmesélte az eseményeket, majd mikor befejezte, azonnal szaladtam Haimónhoz, de nem találtam. A katonaság tagjai az udvaron beszélgettek Antigonéről, hogy mikor és hova vitték. Megütötte a fületem, hogy nemrég látták Haimónt eléggé feldúlt állapotban. Próbáltam nem a legrosszabbra gondolni, de nem volt más gondolat a fejemben. Antigoné kőbe vajt börtöne előtt egy nagy kőkerék állt, amit saját erőmmel nem tudnék mozgatni. Nem szerettem volna, de fel kellett adnom. Mikor a beletörődésemmel együtt útra keltem, meghallottam a hátam mögöl egy halálsóhajt. A szívem szakadt bele, de megfordultam, és ott találtam az én legrégebbi barátomat, Haimónt. Sok van, mi csodálatos, de az embernél nincs semmi csodálatosabb. Nem tudtam megszólalni, nem tudtam felfogni, hogy ez mindez a hátam mögött zajlik. Ha nem fordulok meg, és ott maradok próbálkozni a kőkerékkel, lehet, hogy meg tudtam volna állítani Haimónt, mielőtt véget vet az életének. Magamat tudtam csak hibáztatni, senki más. Nem kellett volna ott hagynom egyedül, tudtam volna beszélni vele, és mellette kellett volna állnom ebben a nehéz helyzetben is. Az egyetlen barátom, miattam halt meg, mivel nem voltam mellette. Ez volt életem legrosszabb és egyben a legszomorúbb napja is.

MADARÁSZ ROLAND, RÓZSA GERGŐ, SZABÓ MÁTÉ: Hogy is volt?

A THÉBAI MONDAKÖR

Ludányi Levente

Ludányi Levente

Ludányi Levente

Ludányi Levente

Ludányi Levente

Ludányi Levente

Schmetz Olivér

Schmetz Olivér

Schmetz Olivér

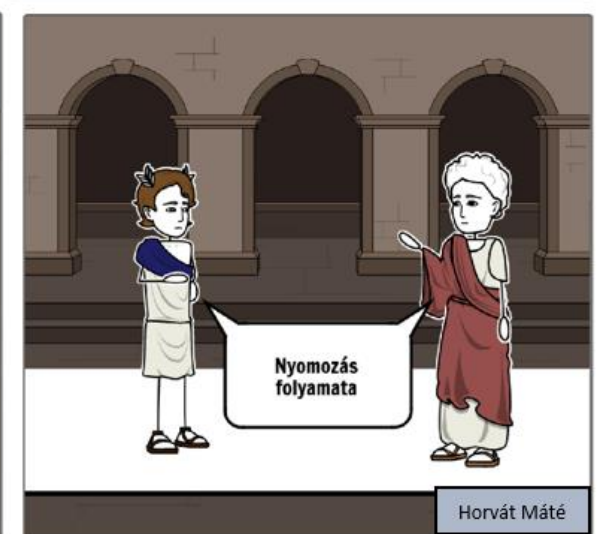
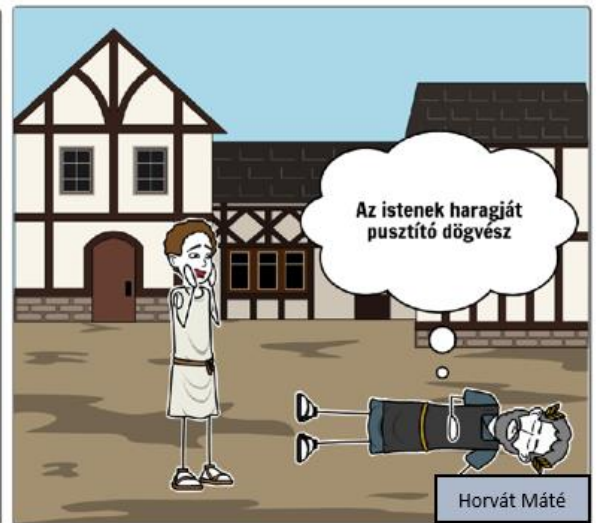
Schmetz Olivér

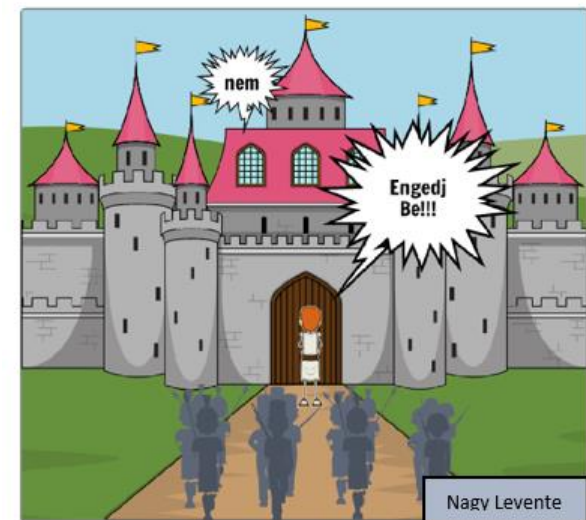
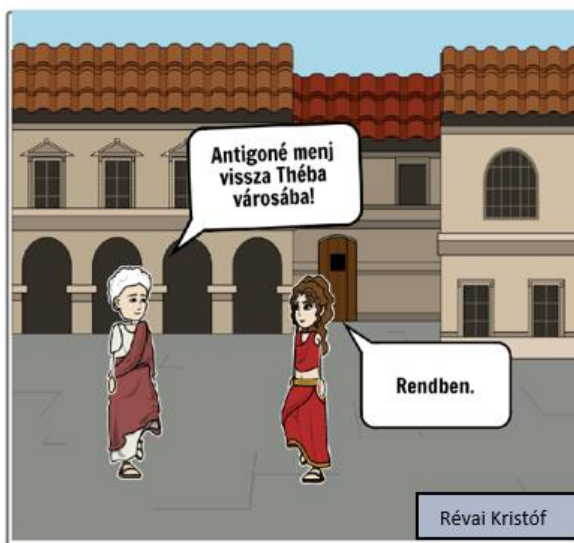
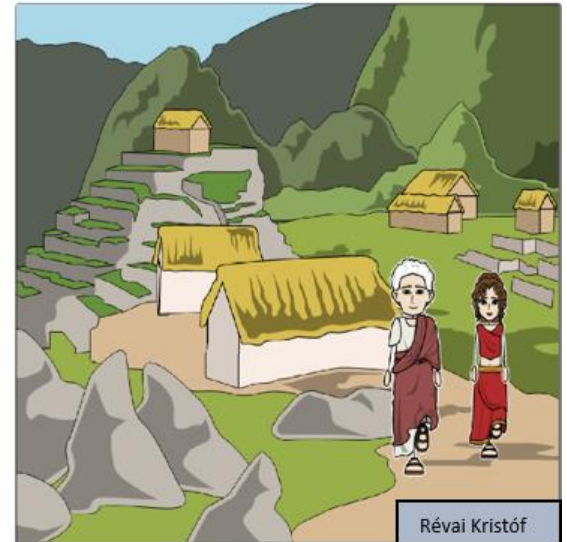

Schmetz Olivér

Schmetz Olivér

És ami ezek után történt, szintén nagyon fontos. Pallasz Athéné istennő különös varázserőt rejtett ezekbe a titkos rajzolatokba, mögöttük fontos információk rejteznek!

VITÁRIS DÁNIEL

DOMBI ÁDÁM

LENGYEL BALÁZS

<https://scratch.mit.edu/>

Újságunk tulajdonába került ez az Antigoné szobalányával készült riport, amit egy régi pergamenlapra írtak. A megtaláló kéri nevének elhallgatását, de úgy érzi, így jobban megértjük Antigoné lelkiállapotát.

A thébai események Antigoné hercegnő szobalányának szemszögéből

A mai napon végleg el kellett hagynom a hádészi szörnyűségeket megélt palotát. Az úrnőm eltávozásával már senkinek nincs szüksége a szolgálataimra.. Ó, de hogyan is jutott eddig a dolgom? Már magam sem tudom, de megosztom önökkel történetem.

Fiatalon kerültem a palotába nem sokkal Iszméné kisasszony születése után. Amint a kedves Antigoné mellé kerültem, azonnal megszerettük egymást, barátok lettünk. Többek annál, én voltam a bizalmasa. Nem kélt és nyugodt le úgy nap, hogy Zeusz ne sújtotta volna valami csúfsággal a barátnőmet. Önök is tudják, hogy Oidipusz királyunk temetése után a két fiúgyermek vette át a trónt. A két fiú megegyezett, hogy felváltva uralkodnak majd. De Eteoklészt megszállta a hatalomvágy, és nem tartotta ígéretét. Kreón pedig... megtagadta tőle azt, ami mindenkinek kijár. Nem hiszem azt, hogy csak Polüneikész lenne a hibás. Ez az istenek haragja, a haragjuk Oidipuszra. A bosszújuk a családján. Végére nem tudta, mit tett. Nincs így igazság-e történetben. Ezt hajtogatta: „Gyűlölni nem születtem én, szeretni csak.” Ott támogattam, ahol tudtam. A temetésre vele akartam menni, de azt mondta: „ez az én harcom, te légy szabad! Élned kell!” Nem lett igaz király, Kreón sem. Kezdetől nem volt az. Aki az élet ellen vét, az kihívja az istenek haragját! Elég ideje voltam már e család körül, hogy megtanuljam.

Ezen a helyen átok ül, indulnom kell, a nap lenyugvóban van. El kell érnem a legközelebbi várost, ahol munkát és szállást kapok. Ha ismersz egy hölgyet, akinek szolgálóra van szüksége, mondd el neki, hogy az egykori igaz Antigoné szobalánya áll szolgálatára.

A riportot készítette: Vitáris Dániel

THÉBAI KATONAI GYÁSZJELENTÉS

Szomorú napok következnek Thébaiban: királyunk, Kreón fia és jegyese, a gyönyörű Antigoné életét vesztette.

Polüneikész testvérére, Eteoklészre támadt Thébai trónja miatt. A két fivér egymás keze által hunyt el. Mivel nem volt több férfi a családjukban, ezért anyjuk, lokaszté bátyja, Kreón vette át a hatalmat majd parancsba adta: „*Eltemetni, sem siratni nem szabad Polüneikészt, aki ezt megszegi, azt nyilvános kövezéssel küldjük a halálba!*”

A nép furcsállotta a döntést, de mit tudnának ellene tenni? Az újdonsült királynak, hogy mernének ellent mondani? Mindenki tudomásul vette a parancsot, nem nagyon volt más lehetőségük, féltek a királytól. mégis fellázadt a parancs ellen. A királyi katonaság egyik embere ezeket mondta lapunknak: „*Őt álltunk a test mellett, körülbelül tíz percre mentünk el, hogy leválsuk az őrséget. Én kísértem vissza őket és figyelmeztettem, hogy nagyon éberek legyenek. Amikor megérkeztünk, a test nem volt ott, csak egy nagy halom föld. Valaki eltemette a parancs ellenére. Rohantam vissza a palotába, hogy jelentsem a történeteket. Kreón ekkor parancsolta, hogy vegyük ki a sírból Polüneikész testét, és ha valami gyanúsat látunk, azonnal jelentsük. Mindezeket megtettük, majd a legközelebbi váltásnál ott maradtam, hogy megnézzem, ki is temeti el. Ekkor láttam meg, hogy a gyönyörű Antigoné tevénykedik a sír körül. Elfogtam és a palotába vezettem.*” -mesélte a katona, majd egy másik társát kérdeztük, aki a palotában figyelte végig az eseményeket.

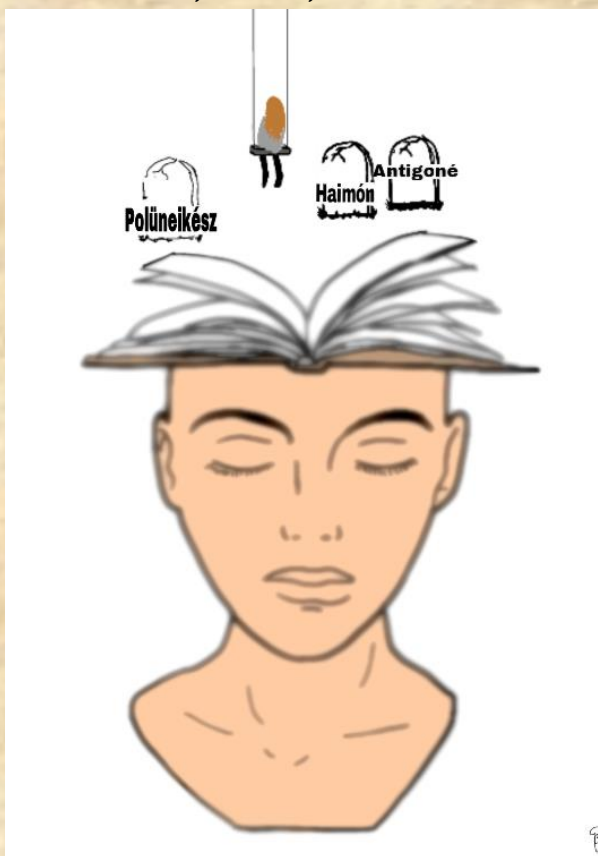
„*Meglepődünk egytől egyig, amikor megláttuk, hogy Antigonét hozza. Nem tudtunk megszólalni a döbbenettől*”-mondta, majd riasztást kaptak, és el kellett mennie. Gondolhatjuk, hogy mi történt ezután: Kreón nagy mérges lett, majd gondolta, hogy bizonyára ezt a tettet nem egyedül végezte, hanem testvérével, Iszménével. A későbbiekben kiderült, hogy Antigoné egyedül hajtotta végre a temetést: „*Ha nem teszem meg, akkor egész életemben*

bűntudattal éltem volna.”-idézte Antigonét a mellette álló szolgálynak, majd folytatta: „*Mindene megvolt a boldog élethez, de nem törődött vele. A családjából ketten maradtak Iszménével. Ennyit megérdemelt a fivére, hogy ő is jó helyre kerüljön.*”

Érdekes események folytak a palotában: Antigonét halálra ítélte Kreón. Egy kőbarlangba záratta, néhány napi élelemmel. Kreón meghallotta, hogy fia, Haimón mire készül, de nem tudta már megmenteni egyikőjüket sem, öngyilkosok lettek. Eurüdiké meghallotta a híreket, de nem tudta feldolgozni, ezért leszúrta magát a palotában. Kreón egyedül maradt a saját a döntése miatt.

Théba egyik emberét kértük, hogy mondja el, mit gondol a történetekről, főleg ami Antigonéval történt: „*Nagyon megrázott a hír. Kiskora óta ismerem, vagyis ismertem szegény Antigonét. Sok rossz dolgon ment keresztül, de nem gondoltam, volna, hogy ilyenre képes lesz a fivére miatt. Elvesztette a fivérét, és senki nem állt ki mellette, se egyetlen élő rokona, Iszméné. Szomorú, hogy nem voltak képesek rá, lehet, Kreón nem ítéli őt halálra, hanem csak*

büntetést ad neki. Nem tudom felfogni, hogy mi történt - mondta és közben eleredt a könnye - min mehetett keresztül szegény lány. Külső szemmel még nehezebb. Nem tudok belegondolni, hogy Antigoné drágám mennyire egyedül érezhette magát...”

Legjobban talán ezzel a képpel lehetne jellemezni Antigoné érzelmeit. A palotára a gyász leple hullott, nem tudjuk, hogy mit cselekszik a királyunk, Kreón. Reméljük a következő napokban nem fog történni tömeges halálozás a palotában.

Írta, szerkesztette, illusztrálta: Gunics Bettina

Készítette: Mester Xavér, Kovács Dániel, Polgár Tibor

Antigoné

Tudtátok, hogy mi történt ebben a híres városban?

Ekkora büntetés ilyen kis bűnért?

Lehet, Antigonét a király ölte meg?

Ki a legnagyobb vesztes ebben a történetben?

A történet összefoglalása: Antigoné el szeretne temetni testvérét, ezért segítséget kért egyetlen testvérétől, Iszménétől. Antigoné később eltemette testvérét, ezért a király, Kreón, bátor tettéért halálra ítélte.

εφημερίδα Hírlap

A gyöngyösi Vak Bottyán János Katolikus Műszaki és Közgazdasági
Technikum 9. B osztályának oknyomozó kiadványa
Felelős szerkesztő: Ludányiné Prém Judit
Szerkesztőbizottság: Nagy Levente és Vitáris Dániel
Újságírók: a 9. B osztály
A kiadás ideje: 2021. március